

۴- تهیه‌ی القوه للجهاد:

۴- آماده‌سازی قوا برای جهاد:

إذا تفقه المسلمون في دينهم وبدؤوا يأمرون بالمعروف وينهون عن المنكر واستوعبوا هدف الثورة الإسلامية، وهو حمل كلمة لا إله إلا الله إلى أهل الأرض وإقامة العدل الإلهي على الأرض، أصبح لدينا جيل مهياً لجهاد الطواغيت، فتكون المرحلة الرابعة هي الاستعداد للجهاد بدنياً وتهيئة السلاح ولو كان سكين صغيرة أو قطعة حديد، ولا تستصغروها فإن أصحاب رسول الله انتصروا بجريد النخل على سيوف مشرقي قريش.

اگر مسلمانان در دین خود اندیشه کنند و شروع به امر به معروف و نهی از منکر نمایند و هدف نهضت اسلامی را که همان برافراشتن کلمه لا اله الا الله بر تمام اهل زمین و اقامه عدل الهی بر روی زمین است به خوبی بشناسند، نسلی که آماده جهاد علیه طاغوتیان است، آماده می‌شود. مرحله چهارم آماده سازی برای جهاد، آماده‌سازی بدنی و تهیه سلاح است، حتی اگر چاقوی کوچک یا قطعه فلزی باشد؛ اینها را بی‌اهمیت و ناچیز نشمارید زیرا اصحاب پیامبر خدا (ص) با برگ‌های درخت خرما توانستند بر شمشیرهای مشرکین قریش پیروز شوند.

واعلموا أنّ الله معكم وهو مثبتكم وناصركم بملائكته إن كنتم مخلصين له سبحانه، ومع جنود الطاغية الشيطان هو الذي يستفزهم وسينكص على عقبيه عندما يتراءى الجمعان وسيهزم الجمع ويولون الدبر، قال تعالى:

(وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقُّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) [132].

بدانید خداوند با شماست، پابرجایتان می‌کند و توسط فرشتگانش شما را یاری می‌دهد اگر به راستی جزو مخلصین او باشید؛ و همراه لشکر طغیانگر، شیطان است که آن‌ها را راهنمایی می‌کند و آنان نیز به دنبال او حرکت می‌کنند تا جایی که دو لشکر با هم مواجه شوند و لشکر طغیانگر فرار کرده و پشت به جنگ کند. خداوند می‌فرماید:

(چون کار به پایان آید، شیطان گوید: خدا به شما وعده داد و وعده او حق بود و من نیز به شما وعده دادم ولی در وعده خود خلاف کردم و من بر شما هیچ تسلطی ندارم جز آن که دعوتتان

کردم و شما نیز دعوت مرا اجابت کردید؛ پس مرا ملامت نکنید، خود را ملامت کنید؛ نه من فریادرس شما هستم، نه شما فریادرس من. از اینکه مرا پیش از این، شریک خدا قرار داده بودید بیزارم، زیرا برای ستمکاران عذابی است درآورد؛(1).

فبهذه المراحل التي مرّت يتهياً جنود المهدي (ع)، جنود الله سبحانه وتعالى للجهاد نفسياً وبدنياً. وليستحضر كل مؤمن مجاهد في نفسه أنه مع الله سبحانه جبار السماوات والأرض فلا يخاف ولا يخشى من الطاغوت و جنوده مهما كثر عددهم وعدتهم:

(إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفاً) [133].

با اجرای مراحل که بیان شد، سربازان مهدی (ع) که همان سربازان خداوند سبحان و متعال هستند، هم از بُعد نفسانی و هم از بُعد جسمانی برای جهاد آماده می‌شوند. هر مؤمن مجاهد باید در خودش ببیند که همراه با خدای سبحان جبار آسمان‌ها و زمین است و از طاغوت‌ها و انبوهی سپاهیان و امکاناتشان هیچ ترس و هراسی به دل راه ندهد:

(مکر شیطان، ضعیف است)؛(2).

وعندئذ سيفرج الله سبحانه وتعالى عن هذه الأمة ويرسل لها القائد الرباني المهدي (ع) الذي يقودها للخروج من التيه ولدخول الأرض المقدسة إن شاء الله سبحانه وتعالى.

در این هنگام، خداوند سبحان و متعال بر این امت گشایش می‌کند و رهبر ربّانی، مهدی (ع) را ارسال می‌کند تا از این سرگردانی خارج شوند و به سرزمین مقدس داخل شوند؛ ان شاء الله سبحانه و تعالی.

والمهدي (ع) هو محمد بن الحسن بن علي بن محمد بن علي بن موسى بن جعفر بن محمد بن علي بن الحسين بن علي بن أبي طالب (ع)، فهو من ولد علي (ع) وفاطمة بنت محمد رسول الله .

حضرت مهدی (ع)، محمد، فرزند حسن، فرزند علی، فرزند محمد، فرزند علی، فرزند موسی، فرزند جعفر، فرزند محمد، فرزند علی، فرزند حسین، فرزند علی بن ابی‌طالب (ع) است. او از فرزندان علی (ع) و فاطمه ع دختر حضرت محمد (ص) پیامبر خداست.

والمسلمون متفقون على خروجه في آخر الزمان، والأحاديث في ذلك متواترة، ومنكره كافر بما جاء به محمد كما جاء في الحديث عنه .

مسلمانان همگی بر اینکه او در آخر الزمان خروج می‌کند، اتفاق نظر دارند و در این خصوص احادیث متواتری وجود دارد و همان‌طور که در حدیثی از حضرت محمد (ص) آمده است، منکر او همانند کسی است که به پیامبر (ص) کافر شده باشد.

ولادته (ع) سنة ٢٥٥ هـ قبل شهادة أبيه الإمام العسكري بخمس سنين، وأمه حفيدة قيصر ملك الروم يرجع نسبها إلى أحد حواري عيسى (ع)، وقد رآه الكثير من المؤمنين في حياة أبيه الإمام العسكري (ع)، وبعد توليه منصب الإمامة كان يراه سفراؤه الأربعة في زمن الغيبة الصغرى ولمدة تزيد عن سبعين عاماً، ثم شاء الله أن تقع الغيبة الكبرى، وسيبقى (ع) حياً حتى يملأ الأرض قسطاً وعدلاً كما ملئت ظلماً وجوراً.

در سال 255 هـ. ق. پنج سال قبل از شهادت پدرش امام حسن عسکری (ع) متولد شد و مادرش نوه دختری پادشاه روم است که نسب او به یکی از حواریون عیسی (ع) می‌رسد. بسیاری از مؤمنین در زمان حیات پدرش امام عسکری (ع) او را دیدند. زمانی که به مقام امامت رسید فقط چهار نایب خاص در زمان غیبت صغری که بیش از ۷۰ سال طول کشید، او را می‌دیدند؛ سپس خواست خدا بر این بود که غیبت کبری واقع شود و ایشان (ع) تا امروز زنده باقی بماند تا زمین را از عدل و داد پر کند، همان‌گونه که از ظلم و ستم پر شده است.

وجاء ذكره في التوراة والإنجيل ويسمى فيها بـ (قديم الأيام) لطول عمره (ع).
وينزل عيسى (ع) في زمن قيامه من السماء وزيراً له ومؤيداً لحقه (ع).

در تورات و انجیل ذکرش به میان آمده و به دلیل عمر طولانی‌اش (قدیم‌الایام) نامیده شده است. عیسی (ع) در زمان قیام ایشان (ع) از آسمان فرود می‌آید تا وزیر او (ع) و تأیید کننده حق او (ع) باشد.

قيامه (ع) في مكة، يجتمع له أصحابه فيها، وعدتهم ثلاثمائة وثلاثة عشر رجلاً على عدة أهل بدر وأصحاب طالوت الذين عبروا معه النهر، ثم يتوافد المؤمنون المخلصون إلى مكة من كل بلاد المسلمين حتى يبلغ العدد عشرة آلاف، وهم أول جيشه (ع)، ولا يخرج من مكة لقتال الطواغيت حتى يخسف الله الأرض بجيش

السفياي بين مكة والمدينة، وهو جيش يرسل للقضاء على حركة المهدي (ع)، وبعد هذا الحادث يبدأ حركته بتطهير الأرض الإسلامية من الطواغيت وعبيدهم المجتمعين حولهم، ويقضي على السفياي وجنده الأرجاس، ويحرر الأرض المقدسة ويدخل الناس في دين الله أفواجا.

امام در مکه قیام می‌کند و یارانش که بالغ بر ۳۱۳ نفر به تعداد اصحاب جنگ بدر و یاران طالوت که توانستند از رودخانه عبور کنند، می‌باشند؛ گرد او جمع می‌گردند و سپس از تمام کشورهای اسلامی، مؤمنین مخلص به‌سوی مکه روان می‌شوند که تعداد آن‌ها به ده‌هزار نفر می‌رسد و اینها نخستین لشکر امام (ع) هستند. امام برای جنگ از مکه خارج نمی‌شود تا آن که خداوند لشکر سفیانی را بین راه مکه و مدینه در زمین فرو ببرد و این همان لشکری است که ارسال می‌شود تا جلوی حرکت نهضت مهدی (ع) را بگیرد. بعد از این واقعه، حرکت امام برای پاکسازی زمین اسلامی از طاغوتیان و نوکرانی که اطراف آن‌ها جمع شده‌اند آغاز می‌شود. امام به جنگ سفیانی و سربازان نجس او و آزادسازی سرزمین مقدس می‌رود و مردم گروه‌گروه در دین خدا وارد می‌شوند.

ولكن الامتحانات في زمن ظهوره (ع) كثيرة، منها الدجال وجيوش الغرب، لكن الله ينصر وليه المهدي (ع) وجنود الله الذين معه على أعدائهم؛ ليظهر الدين الإلهي على الدين كله ولو كره المشركون كما وعد سبحانه وتعالى في كتابه الكريم القرآن ([134]).

امتحانات الهی در زمان ظهور حضرت بسیارند؛ از جمله آن‌ها دجال و لشکر غرب است؛ اما خداوند ولی خود، مهدی (ع) و سربازانش که همراه او هستند را یاری و بر دشمنان پیروز می‌کند تا دین الهی بر تمام ادیان پیروز شود، حتی اگر مشرکین را خوش نیاید؛ همان‌گونه که خداوند در قرآن کریم وعده فرموده است. (1)

ومن علامات قرب ظهوره (ع) أن تمنع السماء قطرها، وحر شديد، واختلاف الشيعة، ويقع الموت في الفقهاء، وقتل كثير منهم في النجف، وحصار اقتصادي على العراق كما ورد يكاد لا يجبي للعراق قفيز ولا درهم ([135])، ومنع أهل العراق من الحج، والذين يمنعونهم الروم (الغرب اليوم) كما روي عن الصادق (ع) مخاطباً بعض أهل العراق: (... فعند ذلك تمنعون الحج وتنقص الثمار وتجذب البلاد وتبتلون بغلاء الأسعار وجور السلطان ويظهر فيكم الظلم والعدوان مع البلاء والوباء والجوع وتظلمكم الفتن من الآفاق ...) ([136]).

از علامت‌های نزدیک شدن ظهور ایشان (ع) آن است که آسمان بارانش را منع می‌کند؛ همچنین گرمای شدید، اختلاف بین شیعه، مرگ فقها که بسیاری از آن‌ها در نجف به قتل می‌رسند، محاصره اقتصادی عراق، همان‌گونه که در روایت‌ها آمده است حتی در همدی با عراق دادوستد نمی‌شود. (2) اهل عراق از زیارت خانه خدا منع می‌شوند و کسی که آن‌ها را منع می‌کند، روم (غرب امروزی) می‌باشد، همان‌طور که از امام صادق هنگامی که اهل عراق را مخاطب قرار داده بود، روایت شده است که فرمود: (... آن هنگام از حج منع می‌شوید، محصولات کم می‌شود و خشک‌سالی سرزمین‌ها را دربرمی‌گیرد، به تورم و گرانی قیمت‌ها و همچنین به ظلم حاکم مبتلا می‌شوید و در بین شما ظلم و تعدی به همراه بلایا و وبا (بیماری) و گرسنگی ظاهر می‌شود و فتنه‌ها بر شما سایه می‌افکنند...). (1)

وزخرفة المساجد، وتزيين المصاحف، والأكل في المساجد، وأن تصبح السنة كالشهر والشهر كالأسبوع والأسبوع كاليوم واليوم كالساعة، وقتل أربعة آلاف مسلم في مسجد الكوفة في يوم الجمعة يقتلهم حكام العراق، وهدم حائط مسجد الكوفة، واختلاف حكام العراق فيما بينهم. وهذا الاختلاف أول علامات ذهاب ملكهم وطمع الناس فيهم، وظهور الكوكب المذنب يضيء كما يضيء القمر وينعطف حتى يكاد يلتقي طرفاه، والنداء من السماء في شهر رمضان في الثالث والعشرين منه، وظهور السفيناني في الشام؛ في الأردن واحتلاله سوريا وبعض فلسطين، وقبله يحصل اختلاف في الشام على الحكم، ودخول السفيناني العراق وقتله حاكم العراق، وخسوف القمر في آخر شهر رمضان لخمس بقين منه، وكسوف الشمس في منتصف شهر رمضان، وهاتين العلامتين في شهر واحد.

مساجد تزيين می‌شوند و قرآن‌ها آراسته می‌گردند و در مسجد غذا خورده می‌شود. سال مانند ماه و ماه مانند هفته و هفته مانند روز و روز مانند یک ساعت می‌گذرد. چهار هزار مسلمان روز جمعه در مسجد کوفه به دست حاکمان عراق کشته می‌شوند. دیوار مسجد کوفه فرو می‌ریزد. بین حاکمان عراق اختلاف پیش می‌آید و این اختلاف، نخستین علامت از بین رفتن حکومتشان است و مردم به این حکومت طمع می‌کنند. ستاره دنباله‌دار که روشنایی‌اش مانند نور ماه است، پیدا می‌شود و سپس خم می‌شود، به طوری که سرستاره به دنباله آن می‌رسد. دیگر علامات عبارت‌اند از: ندای آسمانی در روز 23 ماه رمضان، ظهور سفینانی در شام و اردن و اشغال سوریه و بخشی از فلسطین توسط او؛ و قبل از ظهور سفینانی در شام، اختلاف بر سر حکومت در شام، داخل شدن سفینانی به عراق و کشتن حاکم آن، وقوع ماه‌گرفتگی در 5 روز مانده به آخر ماه و خورشیدگرفتگی در نیمه رمضان که این دو علامت در یک ماه رخ می‌دهند.

وفيضان يملأ الكوفة في سنة قيامه (ع)، وأن تمطر السماء أربع وعشرين مطرة تری آثارها وبركاتها في الأرض في سنة قيامه (ع). وأن يفسد التمر في النخل

وورد أن تفسد الثمار في الأشجار [137]، وظهور نار في الحجاز، وظهور نار في السماء، وظهور حمرة في السماء، وركود الشمس عند الزوال، وخراب بغداد بالحروب والفتن، وخراب البصرة، وظهور ذكره (ع) على أسنة الناس، وخروجه في وتر من السنين، وقتل النفس الزكية في الكعبة يذبح بين الركن والمقام، ويقوم القائم بعد هذه العلامة بخمسة عشر يوماً أو أقل منها.

در سال قیام ایشان (ع) سیل، کوفه را می‌گیرد. در سال قیام، از آسمان ۲۴ باران می‌بارد و آثار و برکاتش در زمین دیده می‌شود، خرما در نخل‌ها فاسد می‌شود و در بعضی از روایات آمده است که میوه‌ها در درختان فاسد می‌شوند. (1) ظاهر شدن آتش در حجاز و ظاهر شدن آتش در آسمان و همچنین ظاهر شدن سرخی در آسمان، متوقف شدن خورشید هنگام زوال (ظهر)، خراب شدن بغداد با جنگ‌ها و فتنه‌ها، خراب شدن بصره، ظاهر شدن ذکر ایشان (ع) بر سر زبان‌ها، خروج ایشان در سالی فرد، کشته شدن نفس زکیه در کعبه بین رکن و مقام؛ و پس از این علامت‌ها، قائم بعد از پانزده روز یا کمتر قیام می‌کند.

وبعد قیامه توجد علامات للدلالة عليه، وهي الخسف بجيش السفیانی في البیداء بين مكة والمدینة، وربما كان النداء بعد قیامه للدلالة على حقه خصوصاً أنّ المنادي جبرائیل (ع) في السماء.

بعد از قیامش چند علامت دیگر رخ می‌دهد که دال بر ظهور ایشان (ع) است از جمله، به زمین رفتن لشکر سفیانی در بیداء، بین مکه و مدینه؛ و چه‌بسا احتمال دارد که ندای آسمانی بعد از ظهور و قیام امام (ع) واقع شود تا دلالتی بر حقانیت امام باشد، به‌خصوص که منادی، جبرئیل در آسمان می‌باشد.

هذا بعض ما ورد في الحديث عنهم والله أعلم، وما أوتينا من العلم إلا قليلاً نسأله سبحانه الزيادة.

این علامت‌ها برخی از چیزهایی است که در احادیث از ائمه (ع) نقل شده است، و خداوند داناتر است؛ به ما جز اندکی از علم داده نشده است که از خداوند سبحان تقاضای زیاد شدن آن را داریم!

والسلام على حجة الله في أرضه ورحمة الله وبركاته.

و سلام بر حجت خدا بر زمینش و رحمت خدا و برکاتش بر او باد.

والسلام على المؤمنين والمؤمنات ورحمة الله وبركاته.

و سلام بر مردان و زنان مؤمن و رحمت خدا و برکاتش بر ایشان باد.

(رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿١٣٨﴾ رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا
بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ) [138].

(ای پروردگار ما، به آنچه نازل کرده‌ای ایمان آوردیم و از رسول، پیروی نمودیم؛ پس ما را در
شمار گواهی‌دهندگان بنویس). (1).

(ای پروردگار ما، پس از آن که ما را هدایت کردی، دل‌های ما را به باطل متمایل مساز و
رحمت خود را بر ما ارزانی دار که تو بسیار بخشاینده‌ای). (2).

بسم الله الرحمن الرحيم

(إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى
بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بَبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣٩﴾
التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ) [139].

(خدا از مؤمنان جان‌ها و مال‌هایشان را خرید تا بهشت برای آنان باشد. در راه خدا جنگ
می‌کنند، چه بکشند یا کشته شوند، وعده‌ای که خدا در تورات و انجیل و قرآن داده است به حق
بر عهده اوست و چه کسی بهتر از خدا به عهد خود وفا خواهد کرد؟ به این خریدوفروشی که
کرده‌اید شاد باشید که کامیابی بزرگی است؛ توبه‌کنندگان، پرستندگان، ستاینندگان، روزه‌داران،
رکوع‌کنندگان، سجده‌کنندگان، امرکنندگان به معروف و نهی‌کنندگان از منکر و حافظان حدود
خداوند و مؤمنان را بشارت ده). (3).

المذنب المقصر

أحمد

١٤٢٠ هـ. ق

گناهکار تقصیرکار

احمد

۱۴۲۰ هـ. ق. (1)

[132] - ابراهیم: 22.

1- ابراهیم: 22

[133] - النساء: 76.

2- نساء: 76

[134] - یشیر (ع) إلى قوله تعالى: (هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَىٰ الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ) التوبة: 33.

1- ایشان (ع) به این سخن خداوند متعال اشاره می‌فرماید: ((او کسی است که فرستاده خود را با هدایت و دینی بر حق فرستاد تا آن را بر همه دین‌ها پیروز گرداند، هرچند مشرکان را خوش نیاید)). توبه: 33

[135] - عن أبي نضرة، قال: كنا عند جابر بن عبد الله، فقال: (يوشك أهل العراق ان لا يجبي إليهم قفيز ولا درهم ...) العمدة لابن البطريق: ص 424، بحار الأنوار: ج 51 ص 91، صحيح مسلم: ج 8 ص 184.

[136] - أمالي المفيد: ص 64، بحار الأنوار: ج 47 ص 122.

2- از ابي نضرة نقل شده است که گفت: نزد جابر بن عبدالله بوديم، گفت: (بر اهل عراق زمانی خواهد رسيد که درهمی با آن‌ها دادوستد نمی‌شود...). عمده ابن البطريق: ص 424؛ بحار الانوار: ج 51، ص 91؛ صحيح مسلم: ج 8، ص 184

1- امالی مفید: ص 64؛ بحار الانوار: ج 47، ص 122

[137] - عن أبي عبد الله (ع)، قال: (إنَّ قدام القائم (ع) لسنة غيдаقة، يفسد فيها الثمار والتمر في النخل، فلا تشكوا في ذلك) الإرشاد: ج 2 ص 377.

1- از ابي عبدالله (ع) که فرمود: (در سال قيام قائم (ع)، میوه‌ها و خرما بر درختان فاسد می‌شود و از آن شکایت نکنید). ارشاد: ج 2، ص 377

[138] - آل عمران: 7 - 8.

1- آل عمران: 53

2- آل عمران: 8

[139] - التوبة: 111 - 112.

3- توبه: 111-112

1-1378 هجری شمسی (مترجم)